

Sygn. akt VII Ka 1260/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Karol Radaszkiewicz

Sędziowie: SO Leszek Wojgienica (spr.)

SO Zbigniew Paturalski

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Serafińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej Jolanty Jankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2018 roku sprawy K. A., syna A. i J. z d. M., urodzonego (...) w B., skazanego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i in., na skutek apelacji obrońcy od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 października 2017 roku, w sprawie (...)

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. Zwalnia skazanego od kosztów sądowych postępowania odwoławczego;

I. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. Z. za obronę skazanego K. A., wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym, opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych, powiększoną o kwotę 27,60 (dwadzieścia siedem 60/100) zł podatku od towarów i usług.

Sygn. akt VII Ka 1260/17

UZASADNIENIE

K. A. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w O. z dnia 24.04.2007 r., w sprawie(...), za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 19.09.2006 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została wykonana;

2/ Sądu Rejonowego w O. z dnia 3.04.2009 r., w sprawie (...), za czyny z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 15.09.2007 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności, która została wykonana;

3/ Sądu Rejonowego w O. z dnia 24.03.2015 r., w sprawie (...), za czyn z art. 292 § 1 k.k., popełniony w okresie 17-22.04.2014r., na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, która została wykonana;

4/ Sądu Rejonowego w O. z dnia 24.08.2016 r., w sprawie (...), za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 28.01.2016r., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, która została wykonana;

5/ Sądu Rejonowego w O. z dnia 15.11.2016 r., w sprawie (...), za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 23.06.2015 r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem łącznym z 11 października 2017 roku, w sprawie VII K 396/17, orzekł:

I. stosując na podstawie art. 4 § 1 k.k. przepisy w brzmieniu obowiązującym w dniu 30.06.2015 r., na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., połączył orzeczone wobec K. A. wyrokami Sądu Rejonowego w O. z dnia 24.08.2016 r., w sprawie (...) i z dnia 15.11.2016r., w sprawie (...) kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k., pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nieobjęte niniejszym, pozostawił do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej zaliczył skazanemu okres odbytych kar w połączonych sprawach;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w pozostałym zakresie;

V. na podstawie art. 22³ ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. M. Z. 120,00 zł (+ podatek VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu sądowym;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Powyższy wyrok łączny zaskarżyła obrońca skazanego w części tj. w zakresie orzeczonej kary łącznej.

Orzeczeniu zarzuciła:

1. obrazę przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisów:

- art. 4 § 1 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przez uznanie, że podwyższenie kary pozbawienia wolności z 7 miesięcy na 8 miesięcy jest korzystniejsze dla skazanego;

- art. 85 k.k. w związku z art. 86 § 1 k.k. przez pominięcie przy orzekaniu zasady absorpcji;

2. obrazę przepisów postępowania, która miało wpływ na treść wyroku przez błędną wykładnię przepisów:

- art. 569 k.p.k. oraz art. 571 k.p.k. z związku z art. 7 k.p.k. przez nieuwzględnienie przy orzekaniu w zakresie wymiaru kary łącznej wszystkich okoliczności dotyczących skazanego zawartych w opinii o zachowaniu się skazanego w okresie odbywania kary; oraz innych przepisów wymienionych w treści apelacji w szczególności w treści jej uzasadnienia.

W oparciu o powyższe zarzuty autorka apelacji sformułowała wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej w wysokości 7 miesięcy pozbawienia wolności, z uwzględnieniem zasady absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Nim przyjdzie się odnieść do stawianych w środku odwoławczym zarzutów wypada zwrócić uwagę na ekstraordynaryjność konkretnego przypadku, determinowaną zainicjowaniem postępowania odwoławczego przez obrońcę. Oto bowiem, zważając na kierunek środka odwoławczego, już niespełna dwa tygodnie po wydaniu wyroku było oczywistym, że nie może on ulec zmianie na niekorzyść skazanego, gdy tymczasem na skutek jego wydania miał on do odbycia nie 9, a 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok łączny był co prawda natenczas nieprawomocny, ale już kształtował przyszłą sytuację prawną skazanego, skoro w wyniku orzeczenia kary łącznej mniejszej o jeden miesiąc od sumy łączonych kar, od daty końcowej wykonania sumy kar należało odjąć 30 dni. Tak też by się stało, gdyby autorka apelacji zrezygnowała z zaskarżenia wyroku, tudzież sygnalizowała ową okoliczność sądowi, skoro koniec sumy kar łączonych w zaskarżonym wyroku przypadał na dzień 19 grudnia 2017 roku, a apelacja wniesiona została

w dniu 14 listopada 2017 roku. Tak się niestety nie stało, co skutkowało odbyciem przez skazanego w całości kar podlegających łączeniu w dniu złożenia apelacji wraz z aktami sprawy Sądowi Okręgowemu w O. (k. 103). Stąd też w dacie rozpoznania środka odwoławczego brak było podstaw do orzeczenia łagodniejszej kary łącznej, postulowanej w apelacji obrońcy, skoro skazany odbył łączone kary w całości. Efekt środka odwoławczego był ostatecznie taki, że skazany nie skorzystał z wydanego przez sąd pierwszej instancji wyroku łącznego, odbywając karę w zakresie, uniemożliwiającym merytoryczne rozważenie zarzutów apelacji. Wypada jedynie podkreślić, że nawet gdyby sytuacja przedstawiała się odmiennie, nie sposób wyobrazić sobie, by z punktu widzenia teoretycznych możliwości sądu pierwszej instancji można było doszukać się rażącej niewspółmierności orzeczenia o karze. Wszak granice orzekania były niezwykle wąskie, oscylując między siedmioma i dziewięcioma miesiącami pozbawienia wolności. Wybór dokonany przez sąd, z odwołaniem się do art. 4 § 1 k.k., czynił orzeczoną karę łączną pozbawioną wady sugerowanej w apelacji. Słusznie podnosi się w orzecznictwie, że „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu zarówno kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione”. Wskazuje się nadto, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej, a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji” (Komentarz do art. 85 kodeksu karnego G. Bogdan, Z. Cwiakalski, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I, Zakamycze 2004, wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II Aka 154/01). Mając na względzie powyższe nie można podzielić argumentacji skarżącej jakoby poprawne zachowanie skazanego w warunkach zakładu karnego, w obliczu jego dotychczasowej karalności, było wystarczającą przesłanką wymierzenia niższej niż w zaskarżonym wyroku łącznym kary łącznej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy - art. 437 § 1 k.p.k. art. 438 pkt. 4 k.p. k.

Zważając na sytuację materialną i osobistą skazanego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolniono go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

O wynagrodzeniu za obronę skazanego wykonaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym, orzeczono na podstawie art. 22³ ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 t.j) w zw. z § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1715).